

O písničkách Nevermore & Kosmonaut

Napsal uživatel Michal Šimíček Kosmonaut
Sobota, 17 Leden 2015 21:46

Docela nedávno se mě ptali, o čem jsou písně naší kapely **Nevermore & Kosmonaut** na posledním albu

Mezi planetami

(2014) a proč vůbec píšu písně? Nedokázal jsem na to jednoduše odpovědět, proto jsem se rozhodl o tom napsat. Pro většinu jsou to písničky neznámé, proto si některé můžete přímo v článku na odkazech poslechnout. Snad i pro ostatní to bude zajímavé čtení. Písničky uvádím v pořadí z desky. Více o albu se dozvíte na

[webu skupiny](#)

. Tak vzhůru na cestu mezi planety...

Myší past

– Text i hudba vznikly jako většina písní na albu z vnitřní potřeby vyrovnat se prostřednictvím skládání a psaní s okolnostmi, které mě vnitřně zasáhly. V roce 2008 při návratu ze Slovenska, jsem seděl v posledním vlaku, který projel před spadnutím železničního mostu ve Studénce. Toto železniční neštěstí, kdy konstrukce mostu náhle spadla na projíždějící vlak, mi tak silně evokovalo rychlé sklapnutí myší pasti, že text o snaze pochopit směřování života a zbytečnosti některých nepodstatných věcí, které se zdají být zdánlivě důležité, byl napsán ve velmi krátkém čase. Pro album byla zvolena verze s bicími, která více vyjadřuje naléhavost onoho hledání „smyslu“. V první sloce byl úmyslně zvolen styl dětského rozpočítávání včetně slov: „Na koho to slovo padne“, písnička se textově snaží být hravá s jednoduchými rýmy. Někdy lze i složité věci říkat a řešit jednoduše.

{denvideo

<http://youtu.be/Bkaa6QifyCc>

}

Cesta do Nemožna

– Textová hříčka o cestě „jinam“. Úmyslně není v textu uvedeno kam a kudy přesně cesta vede, aby posluchač mohl dosadit svůj cíl. Název písničky určuje jen obtížnost a tíhu odhodlat se vyrazit i nemožnost návratu. Jako u většiny písní Nevermore & Kosmonaut svižná energická muzika, ke které při skládání vznikl zdánlivě smutný text. Pro mě osobně je tam ale i hodně naděje.

Ponorka

– Jedna z mých nejstarších písniček na albu v jemné aranži ostatních členů kapely a s hostující zpěvačkou Ladou Šimíčkovou, která je i spoluautorkou textu. Písnička není duetem, spíš zpívaným rozhovorem na dálku, který nikdy skutečně neproběhl, protože ho rozdělilo moře. V roce 2000 celý svět s obavami sledoval drama posádky ruské ponorky Kursk, mě osobně nejvíc zasáhla existence dopisů mrtvých námořníků, které se našly při otevření stroje na dně moře. Loučili se v nich se svými rodinami a láskami. Nikdy jsem ty dopisy nečetl, text písně byl ale napsán jako jeden z nich.

Vůně papriky

– Někdy je osobní život ovlivněn věcmi, které nedokážeme změnit. Dostaneme se někam, kde jsme nikdy nechtěli být a řešíme situace, které se nás v zásadě vnitřně netýkají, ale mohou nás stát život. Může se to přihodit třeba obětem válečných konfliktů, ale i samotným vojákům, kteří jsou do těchto válek vysláni plnit úkol. Píseň se snaží bez patosu a hrdinství pochopit právě

tento stav a najít z toho cestu ven. Jeden z textů, který vznikl před usnutím dlouho do noci, za pocitu, že slova někdo diktuje a vy jen zapisujete.

Hořící platany

– Písnička, která ze směsice pocitů vznikala po několika částech patnáct let a teprve postupně si sama našla svou výslednou podobu. Napsání první sloky „

Nemůžu usnout, bolí mě spát ...

" bylo opravdu provázeno několikadenní nespavostí, kdy neustále myslíte na řešení jedné věci, a to vám nedovolí usnout. Skládání písně bylo pokusem myslet na něco jiného. Platany - a zvláště ty javorolisté, jsou nádherné stromy, proto se v textu objevují jako symbol čistoty a klidu. Druhá sloka je zase popisem fotografie pohřebního průvodu na Islandu, kterou jsem objevil v knize National Geographic. V pozadí je bledé moře, ženy v sukních, muži nesou rakev a včele průvodu jdou psi. Ten výjev člověka naplňuje klidem i smířením.

Poslední klidná hladina

– Jediný text alba, který jsem nenapsal, jen jsem k němu složil hudbu. Dokonce jsem jeho autora nikdy neviděl, ale přes Textovou dílnu Slávka Janouška jsem získal od textaře ukrytého pod nickem EM povolení zhudebněný text nahrát na album. Pamatuji si velmi dobře, jak se mi kdysi v noci na obrazovce počítače poprvé objevily řádky Poslední klidné hladiny. Bylo to jako dívat se na skvěle namalovaný obraz, který bral dech. Rytmická dokonalost a myšlenka textu způsobila okamžitou potřebu ho zhudebnit. Snad jednou takovou věc taky napíšu.

Bleděmodré město

– V této písni jsem hodně konkrétní a popisný, ale snažil jsem se, aby píseň byla lyrickým vyznáním městu, kde celý život žiju, a ne jen průvodcem po Brně. Dvě noci jsem s notýskem chodil po prázdných ulicích středu města a zastavoval se na místech, která pro mě měla nějaký význam. Procházel jsem se parkem u Petrova, kde jsem s přáteli trávil noční mnohahodinové rozhovory a hledal v současnosti jejich pointy, které mi tenkrát nedocházely. Zastavil jsem se v hospůdkách, odkud se nad ránem dobře odcházelo domů a obdivoval štíhlé věže kostelů. Počítal ztráty, vzpomínal na lásky a zjišťoval, že se vlastně nic nezměnilo, i když to tak na povrchu vypadá. Po těch dvou nocích mi zůstal text, který jsem pak společně s hudbou piloval opravdu dlouho dobu. Melodii jsem si napsal takovou, že jsem ji pořádně na kytaru nedokázal ani zahrát. Až kluci v kapele tu píseň zahráli tak, jak mi zněla v hlavě, a jejich hlasy v refrénu dodaly tu potřebnou atmosféru.

{denvideo

http://youtu.be/ciCicBH_OFY

}

Mezi planetami – Hříčka, která vznikla při mém nočním putování na Slovensku při pěší cestě do Vysokých Tater, kam si sám do hor jezdím pro klid a inspiraci. Cesta byla dlouhá a hvězdy blízko. Začal jsem do melodie vymýšlet text, který by postupně zmínil všechny planety sluneční soustavy a spojil je dohromady. Úvodní řádek „
stavebnice věž

Na Merkuru postavím ze

" byl první

nápad, pak už to chtělo jen nezapomenout na žádnou z planet a propojit je. Do konečné verze, kterou jsem ze základu několik měsíců upravoval, se ale i tak nakonec nedostaly dvě planety sluneční soustavy.

O písničkách Nevermore & Kosmonaut

Napsal uživatel Michal Šimíček Kosmonaut
Sobota, 17 Leden 2015 21:46

Polární kruhy v obilí

– Písnička o překonání osamělosti. Jedna z nejstarších písní na albu. V té době bylo napsání této písničky pro mě velmi důležité. Smutek, osamění a nenaplnění jsou v textu nahrazeny surreálními obrazy, kdy se realita střetne s představami („

veleryby mezi příborníky

" , "

polárník ve smokingu

" atd.). Myšlenku textu lze stručně popsat takto: „

.. *abych mohl žít v tomhle světě, musím žít v jiném*

". V tomto textu je možné vše a výkladů má nepočítaně, protože není nijak konkrétní, ale je hluboce prožitý.

Propil jsem slunce

– Písnička z mého dávného období, kdy jsem po hospodách trávil zbytečně mnoho času. V textu vystupuje do popředí strach, kam by to mohlo zajít a co všechno lze ztratit. Mefisto jako oblíbené přirovnání, téma i hlavní hybatel děje v písni.

{denvideo

http://youtu.be/1pmvqH_s07M

}

Ostrov – Píseň, která nechce být ve slovech nijak konkrétní. Jeden z textů, který jsem musel napsat pro svůj vnitřní klid a vyrovnání se s něčím, co jsem naprosto nedokázal pochopit.

Tragédie, která se stala na ostrově Utoya mne i zprostředkovaně natolik zasáhla, že napsat píseň, která by tuto událost a její oběti připomínala, bylo pro mne nutností. Na krásnou hudbu kytaristy Pavla Karase vznikla symbolická píseň, která se vyhnula jakémukoliv podrobnému popisu události. Zbyla jen myšlenka, že pokud už se podaří odněkud uniknout, nemusí to znamenat záchranu. Jeden z nejmladších textů na albu, poslední úpravy písně vznikaly ještě během natáčení {denvideo <http://youtu.be/bab3ZH9xxIM>}

O duši – Při práci kulturního produkčního v kavárně Café Práh, kde pracují také lidé s duševním onemocněním, jsem se setkal se schizofreniky, kteří úspěšně bojují se svou nemocí. Z jejich zkušeností, myšlenek a sdělených prožitků vznikla píseň O duši, která je nejrockovější písní alba. Téma si žádalo syrovost aranže, ale vystavění hudby od Pavla Karase nabízelo i možnost klidné střední pasáže, kde vynikne zasněná elektrická kytara a tichý zpěv, který pak ostře kontrastuje s refrémem a jeho naléhavostí. Snažil jsem se text napsat tak, aby byl boj o duši pochopitelný i pro nepostižené touto nemocí. *Elektrická bouře* – Nebyl pro mě

důležitější okamžik než být u narození dcery. Píseň jsem napsal ještě v této silné emoci, proto, aby se nikdo nebál věcí, které se se někdy stanou, protože není a nebude na jejich překonání sám. Myšlenka písně pozitivní, proto Elektrickou bouří končí celé album, protože takové poselství se snaží mít i celá deska „Mezi planetami“.

{desky 1313}

O písničkách Nevermore & Kosmonaut

Napsal uživatel Michal Šimíček Kosmonaut
Sobota, 17 Leden 2015 21:46
